

תת"ע 5306/11/21 - מדינת ישראל נגד גור מגן

בית משפט השלום לתעבורה באשדוד

תת"ע 5306-11-21 מדינת ישראל נ' בגין
בפני כבוד השופטת, סגנית הנשיא נועה קלאי

בעניין: מדינת ישראל
המאשימה
נגד
גור מגן
הנאשם

הכרעת דין

בהתאם למצוות סעיף 182 לחס"פ אני מודיעה כי זכיתי את הנאשם.

1. כנגד הנאשם הוגש כתוב אישום אשר ייחס לו עבירה של אי ציות לתמרור 301, בכך שלא נתן זכות קדימה לתנועה בדרך החוצה, בנגד להוראת התמרור אשר מוצב בכוון נסיעתו, עבירה לפי תקנה 22(א) לתקנות התעבורה התשכ"א 1961.

2. הנאשם כפר במិוחס לו וטען כי במקום לא מוצב תמרור 301.

בשל כפירת הנאשם במិוחס לו, התקיים דיון ההוכחות בתיק.

מטעם המאשימה העידה השוטרת מ. שרון והוגש הדוח שערכה וסרטונים מצלמות הגוף שלו.

מטעם ההגנה העיד הנאשם והוגש צילומים שצילם הנאשם בצומת הרלונטי.

3. בתום הבאת הראיות התברר כי בניגוד לאמור בכתב האישום, וכי שטען הנאשם במענה לכתב האישום, אכן לא מוצב במקום בכוון נסיעתו תמרור 301, אלא תמרור 302.

נתון זה עולה במפורש מצילום מס' 3 שהוגש על ידי הנאשם.

הנאשם צילם את הצומת הרלונטי, ניתן להבחן בתמורי השילוט המלמדים כי עסקין בצומת היציאה מהישוב שדה משה. ניתן להבחן במפורש כי ביציאה מהישוב שדה משה, מצד ימין של הכביש מוצב תמרור לצורתו משושה, בצילום מס' 10 צולמה חזיתו של התמרור וניתן לראות בבירור כי עסקין בתמרור 302, "עצור ותן זכות קדימה", ולא בתמרור 301 כפי שנטען בדו"ח שערכה השוטרת.

4. כשתמונה מס' 3 הוצאה לשוטרת היא טענה כי יש בתצלום גם תמרור קטן, למטה, שנראה לה כמו מושלש אלא שלדבריה התמרור צולם מהצד (עמ' 3 ש' 11-10).

עמוד 1

ע"י נתי בתמונה 3, בוגר לעדות השוטרת אינני רואה בתמונה אף תמרור שנראה כמו מושלש. ובכל מקרה, ע"י בתמונה 10 בה מצולמים התמורות מחזיתם ולא מהצד או מאחור, מלמד כי אין במקום תמרור 301.

ע"י בתמונה 11 מלמד כי קיים תמרור 301 בצומת הנ"ל אך הוא מיועד לאלו הננסים לשוב שדה משה, ולא לאלו היוצאים ממנו. הנאשם אמרו יצא מכיוון שדה משה, **ולכן התמרור לא היה בכיוון נסיעתו.**

5. ב"כ המשימה בסיכון, ברוב הגינותו, ביקש לזכות את הנאשם מהעבירה המוחסת לו בכתב האישום.

אלא שכן לא تم הילוכנו, שכן על אף שביקש לזכות הנאשם שיותה לו בכתב האישום, הוא ביקש להרשו עבירה של קיפוח זכות, עבירה אשר לשיטתו התגלתה במהלך ניהול התקיך וה הנאשם לטענתו אף הודה בה.

6. במהלך ניהול הנסיבות, עלה כי העבירה שבה הבדיקה לכואורה השוטרת, היא עבירה של קיפוח זכות, (או אולי סטייה מנתיב נסעה) ולא עבירה של אי צוות לתמרור, שכן העבירה בה הבדיקה השוטרת לא התרחשה בתוך הצומת, אלא לאחר היציאה מהצומת, בסיום נתיב האצתה.

למעשה, לטענת השוטרת, כפי שרשום בדיון שערכה, הנאשם יצא עם רכבו מכיוון שדה משה, פנה שמאליה (מזרחה) לכיביש 35 לכיוון נתיב האצתה, וכשהגיע לסוף נתיב האצתה הוא נכנס לנ/bit השמאלי תוך שהפריע לכל הרכב שנסע על כביש 35, ממערב למזרח, ואלו נאלצו לצפור לו ולהאט מהירות נסיעתם כדי לא להתנגש בו ולגרום לתאונת.

השוטרת עמדה על כך ש"הוא נכנס לפני הרכב ולא אחריו, הם בלבו כדי לא להיכנס בו. הוא לא נכנס אחריהם, אם היה נכנס אחריהם לא הייתה עצרת אותו כי אין עבירה" (עמ' 3 ש' 15-16). אלא שבהמשך, כשהנאשם הティיח בשוטרת כי בדבריה בסרטון אמרה בעצמה שהוא נכנס בין מכוניות (ולא לפניהן) העידה השוטרת כי "הרכבים לא נוסעים צמודים אחד אחרי השני, יכול להיות שרכב אחד חלף אותו וזה הוא הצליח להיכנס, יכול להיות שהוא בדיק נכנס שבו עוד רכבים..." (עמ' 3 ש' 25-26). שמספרה שהשוטרת מה הייתה המרחק בין הנאשם לבין הרכב שאחריו לא רצתה "להעיר סתום, אבל רכב מצפוף, הרכבים היו בתנועה המרחק ביניהם הולך והצטמצם עד שכמעט הגיעו אליו, על מנת שלא להיכנס בו הם פשוט בלמו" (עמ' 3 ש' 29-30).

7. הנאשם העיד כי צוית לתמרור שהיה בכיוונו, עצר לפני הכניסה לצומת, חיכה להזדמנות להיכנס לצומת ושהרגיש בזווית נסיעה והוא ממנה לטור נתיב האצתה. לדבריו נתיב האצתה שם מאד קצר, הנאשם הבחן ברכב שmag, הרכב צפוף והוא לא יכול להיכנס לנ/bit בשלב זהה, האט את מהירות נסיעתו ונכנס אחרי הרכב שצפוף, לאחר שהרגיש בטוח, שכן הרכב שהגע אליו האט. כך לדברי הנאשם: "הרכב הלבן בחר לצפוף ולהציג את מהירות נסיעתו במקום להאט. אני הרגשתי שאני יכול להיכנס אחרי הרכב הראשון שצפוף לי **כאשר הרכב שהוא אחורי היה מספיק רחוק ולהתרשםותי הוריד את الرجل מהג'ז, וזה השלב שוכנסתי**" (עמ' 4 ש' 20-22) לדבריו: "רכב בעצמו הוריד את الرجل מהג'ז, כי **אנשים עושים, שהם רואים רכב בנתיב האצתה שמנסה להשתלב**" (עמ' 4 ש' 23-24).

8. עדותם של הנאשם זכתה לאמוןו המלא.

ה הנאשם לא ניסה לipyot את המציאות. הנאשם אישר שהרכב צפוף לו, אישר שהרכב השני האט, אך לדבריו כאמור, הרכב השני האט כי הבין שהנאשם מנסה להשתלב, והוא עשה כן על מנת לאפשר לננאשם להשתלב, כי כך אנשים

נוהגים בדרך כהם רואים רכב בנתיב האצה קצר שמנסה להשתלב.

אצין כי צפיתי בסרטונים ממצלמת הגוף של השוטרת, ומצפיה עולה כי גרסת הנאשם כפי שנשמעה בבית המשפט זהה בדיק לגרסתו כפי שנמסרה במקומות. גם לשוטרת בעת קבלת הדוח הוא אמר שהוא עذر לפני הכניסה לצומת, הוא גם אמר לה שהוא השתלב בין 2 מכוניות.

9. הספקות עליו דוקא ביחס לעדותה של השוטרת, הן ביחס לטענותה שהיא במקום תמרור 301, ואף שהזגגה לה תמונה שניית להבחן בה שני תמרור משולש במקומות, התבצרה השוטרת בעמדתה שלדעתה יש תמרור משולש, אך קשה להבחן בכך בשל זיות הציום.

גם ביחס לעצם קיופות הזכות תחילת עדמה השוטרת על כך שהנאשם נכנס לפניו שני הרכבם שבלמו, ובהמשך אמרה שיכول להיות שכוב אחד בלבד אותו.

10. משמצאי לקביל את גרסת הנאשם כמהימנה, הרי שעולה ממנו כי לא קיופח את זכותו של הרכב שצפר והאי' והמישר בנסיעה לפניו רכבו של הנאשם, שכן רכב זה המשיך בדרךו ללא קיופוח.

הנאשם אף לא קיופח את זכותו של הרכב השני שכן האט זאת ממשום שהרכב האט לא עקב קיופוח זכותו, אלא ממשום שהוא הבחן בסיטואציה בה רכבו של הנאשם נמצא בסוף נתיב האצה, והוא ביוזמתו בחר בהאטה, התנהלות שאפשרה לנאים להשתלב ללא קיופוח זכות.

משכך לא שוכנעתו שהנאשם ביצע עבירה של קיופוח זכות, בוודאי שלא מעבר לכל ספק סביר.

11. אך יש להוסיף כי הנאשם לא העמד לדין בגין העבירה של קיופוח זכות ואף לא הזהר במהלך המשפט או בטרם נשמעה עדותו כי ניתן היה להרשייע בעבירה אחרת מזו שיוחסה לו בכתב האישום. משכך, הנאשם לא מיקד הגנתו ביחס לעבירה זו, ואף כמעט ולא חקר את השוטרת ביחס לעבירה זו.

יש לציין שעסקין בנאים שאינם מיוצג.

בנסיבות אלו, ספק אם ניתן לנתנה לנאים ההזדמנות סבירה להתגונן, תנאי שהוא הכרחי לצורך הרשעה בעבירה שהאשימה בה מתגלית מן העובדות שהוכחו לפני בית המשפט, אף אם עובדות אלו לא נטוינו בכתב האישום (סעיף 184 לחס"פ).

12. סיכומו של דבר, שהנאשם לא ביצע את העבירה אשר יוחסה לו בכתב האישום, ובהתאם לעמדת המאשינה, אני מורה על זיכוי מהעבירה שיוחסה לו.

לא מצאתי להרשייע את הנאשם בעבירה של קיופוח זכות, עבירה שכאמור לא יוחסה בכתב האישום, הן ממשום שלא שוכנעתו מעבר לכל ספק סביר כי ביצע עבירה זו, והן ממשום שלא שוכנעתו כי ניתן לו ההזדמנות סבירה להתגונן כנגד עבירה זו.

13. זכות ערעור כחוק.

14. המזכירות תודיעו לצדדים.

15. הדיון שקבע ביום 22.10.2022 מבוטל

ניתנה היום, מוצאי שבת, כ' שבט תשפ"ב, 22 ינואר 2022, בהעדר הצדדים